

*500 Aniv. del naixement
(Saragossa 1517)
d'Antoni Agustí Albanell
Arquebisbe de Tarragona
(1577-1586)*

Església de Tarragona

**Butlletí Oficial
de l'Arquebisbat**

**Núm. 12
Desembre de 2017**

ESGLÉSIA DE TARRAGONA

BUTLLETÍ OFICIAL DE L'ARQUEBISBAT

12

Tarragona, desembre de 2017
3a època. Núm. 524

Secció oficial

Arquebisbe

Carta a tots els sacerdots, religiosos i religioses, laics i laiques de l'arxidiòcesi de Tarragona que sou a les missions	335
Carta convidant a participar en els Exercicis espirituals programats	336
Escrit per a la XXXI edició dels Retaules vivents de Reus en el Nadal de 2017	337
<i>Als Quatre Vents</i>	
684. L'economia, al servei de l'home.....	338
685. Una gran família.....	339
686. Primera Jornada mundial dels Pobres.....	340
687. Redescobrir la Bíblia.....	341
Activitats pastorals de l'Arquebisbe durant el mes de novembre	342

Secretaria General i Cancelleria

Nomenaments del mes de novembre 2017	345
Decret concedint facultats per a la cura pastoral parroquial a Mn. Estanislau Guierola Gual	345
Decret concedint facultats per a la cura pastoral parroquial a Mn. Miquel Barcos Ripollès	346
Decret pel qual el prevere Włodzimierz Soszynski és incardinat a l'arxidiòcesi de Tarragona	347

Decret pel qual s'uneixen els arxiprestats de Tarragona Centre i Tarragona Perifèria	347
Altres Decrets.....	348

Secció documental

Francesc, Papa

Audiències generals «La Santa Missa»

1. Introducció	349
2. La missa és pregària	351
3. La missa, memorial del Misteri pasqual de Crist.....	354

Secció informativa

Ad perpetuam rei memoriam. El CPL cedeix els arxius del III Congrés de Litúrgia de Montserrat a l'abadia de Montserrat.....	356
--	-----

(24 p.)

Redacció i Administració: Pla de Palau, 2. Telèfon: 977 23 34 12 o també 977 65 70 10. 43003 Tarragona
Portada: Armoria de l'Arquebisbe Antoni Agustí Albanell, en el 500 aniv. (Cúpula del Santíssim).
Fotografia particular

Dip. Legal: T. 2 – 1958
Indústries Gràfiques Gabriel Gibert. C/ Cartagena, 12. Tel. 977 22 45 58. 43004 Tarragona
Director, composició i muntatge: Jaume Roig Roig, pvre. – correu electrònic: boat@arqtgn.cat
Publicitat: Arquebisbat de Tarragona - Secretaria General - Tel. 977 23 34 12 ext. 212 (Montserrat)

Arquebisbe Metropolità

CARTA

Desembre 2017. A tots els sacerdots, religiosos i religioses, laics i laiques de l'arxidiòcesi de Tarragona que sou a les missions

**«Ens ha nascut el Salvador, alegrem-nos-en.
Avui la Pau ha baixat del cel»** (*Missa del gall, introit*)

Molt estimats en el Senyor. Pau i bé!

Un any més, amb molt de goig, uns escric aquestes ratlles per felicitar-vos el Nadal. Us desitjo que tingueu un Nadal ple d'alegries del Senyor: Bon Nadal!, i que l'any nou 2018 ens porti moltes coses bones.

Certament no podem dir que hagin estat uns temps tranquils; suposo que pels mitjans heu anat seguint el que està passant a Catalunya: us demano que continueu pregant i demanant al Senyor i a la Mare de Déu de Montserrat que tots puguem viure amb pau i concòrdia, i que no es trenqui la pau social.

Una bona notícia és que aquest any han entrat al Seminari Major, a l'Interdiocesa que tenim Barcelona, els dos nois que eren al Seminari Menor de Tarragona: en Ricard i l'Òscar. Van acabar el batxillerat i aquest octubre han començat el curs propedèutic. Pregueu per ells i perquè no faltin les vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada.

Vam tenir a la nostra arxidiòcesi, encara que per pocs dies, la Mare de Déu de Fàtima peregrina. Com sempre, la Mare de Déu omple les esglésies i desperta amor i esperança. La pastoral de joventut està tirant endavant amb noves iniciatives, que sembla que poden donar fruits. Diferents parròquies de l'arquebisbat han començat, algunes parròquies ja l'any passat, els cursos Life Teen i altres, amb molt bona participació. Una altra cosa per pregar.

Com cada any, voldria ser molt a prop vostre, participar de les vostres alegries i també ajudar-vos en les dificultats. Podeu estar segurs que mirant el Pessebre, contemplant la vida de Jesús, Maria i Josep, us tindrè en el meu cor i en la meva pregària. Gràcies per la vostra donació a l'evangelització i a l'ajut de la gent més necessitada.

Amb tot el meu afecte, us envio la meva benedicció, i pregueu per mi,

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

CARTA

de 20 de novembre de 2017 convidant a participar en els Exercicis espirituals programats

A tots els preveres i diaques de l'arxidiòcesi de Tarragona

Molt estimats en el Senyor,

Un any mes, us convido amb aquestes lletres a participar en els exercicis espirituals que organitza l'Arquebisbat per als preveres i diaques. Com els últims dos anys, tindran lloc al Seminari Menor de Tarragona.

Els exercicis començaran el dilluns 19 del proper mes de febrer de 2018 després de dinar fins al divendres 23 també després de dinar. Els impartirà Mons. Joan Piris, bisbe emèrit de Lleida. Al matí, el mateix Mons. Piris impartirà el recés de Quaresma per al clergat, amb l'horari habitual de 10.30 del matí fins després de dinar, sempre al Seminari, Centre Tarraconense. En principi és l'única tanda d'exercicis espirituals organitzada per l'Arquebisbat.

Com segurament ja sabeu, la Congregació per al Clergat ha aprovat amb data de 8 desembre de 2016 una nova Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis titulada «El do de la vocació presbiteral». És la nova Ratio per a la formació sacerdotal, i en ella es dedica un llarg capítol a la formació permanent del clergat. En el n. 88 parla de les modalitats que donen forma concreta a la fraternitat sacerdotal i sobre els exercicis espirituals diu: «Tenen una importància fonamental per a la vida del sacerdot, ja que condueixen a l'encontre personal amb el Senyor, i el silenci i el recolliment constitueixen un temps privilegiat de discerniment personal i apostòlic, útil per a una revisió progressiva i profunda de la vida. Organitzats comunitàriament afavoreixen entre els preveres una participació més àmplia i reforcen la comunió fraternal.»

Us animo a apuntar-vos-hi. Per a inscriure-us podeu trucar a Mn. Josep M. Alegret (tel. 686 355 934) o escriure-li un correu electrònic: jmalegret@arqtgn.cat.

Com faig cada any, procuraré ser al final una estona amb vosaltres, i durant aquests dies pregaré especialment pels qui hi participeu. Us demano que no deixeu de pregar per mi i per les meves intencions, que són també les vostres. Amb molt d'afecte, us envio la meva benedicció,

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

ESCRIT

per a la XXIX edició dels Retaules vivents de Reus en el Nadal de 2017

Benvolguts tots en el Senyor,

Un cop més m'adreço a tots vosaltres per saludar-vos amb motiu de la XXIX edició dels nostres entranyables Retaules Vivents, que cada any intenten posar davant dels nostres ulls el misteri d'amor més gran que mai s'ha esdevingut: Déu es fa home, un de nosaltres, per carregar-se totes les nostres febleses i misèries, per tal de redimir-nos i fer-nos fills seus.

En la representació, com ja sabeu, intervenen molts personatges, cada un dels quals té el seu rol. Tots importants, però n'hi ha un que sobresurt per damunt de tots els altres: Maria, la Mare de Jesús. És ella, efectivament, qui ens ha portat l'Autor de la Vida; és ella qui, donant el seu sí incondicional a Déu, ha fet possible el seu projecte.

Aquesta aventura és la que molt aviat podrem gaudir representada al voltant de la Prioral de Sant Pere i en la qual, com cada any, hi participaran el vostres fills i filles. Estic segur que s'ho passaran molt bé representant aquests retaules, però més enllà del gaudi que per a ells pugui suposar, vull animar a tots els pares i mares dels infants, tant dels qui representaran els Retaules com dels qui els contemplaran, a explicar als seus fillets que, això que es representa no és una faula bonica, no és un conte bonic escrit per algú amb una imaginació brillant: és l'encarnació i el naixement de tot un Déu que no ens ha deixat pas abandonats, sinó que s'ha compadit de nosaltres. És la Bona Notícia que cada any ens porta el Nadal i que configura una de les columnes fonamentals de la nostra fe cristiana.

Tot i que la indiferència religiosa cada vegada sembla més estesa i no manquen els qui combaten obertament el cristianisme, no podem oblidar que aquesta fe nostra és la que ha configurat i sustenta, des de fa molts segles, la nostra societat. Les arrels de Catalunya són cristianes i molt profundes, però no podem deixar de regar l'arbre que ens aixopluga i això és el que us demano a tots vosaltres, pares, mares, avis, àvies: no deixeu de transmetre als vostres fills i néts aquesta bona nova. També us demano que no deixeu de viure cristianament aquestes festes de Nadal que s'acosten.

Us demano a tots, independentment del que penseu, que mireu el pessebre, on jau Jesús acabat de néixer; mireu la seva Mare, que vetlla el seu son i el bressola dolçament als seus braços; mireu el bon Josep, que malda per tenir cura de tots dos, i els pastors que, bocabadats, contemplen, adoren el Nadó i porten unes senzilles ofrenes, fruits d'un cor pobre però generós. Fem com aquells pastors: con-

templem, adorem i posem a les mans de Josep i a la falda de Maria la nostra pobra però sincera ofrena i, tot deixant de banda allò que ens separa; reconeguem allò incomparablement més important que ens uneix: tots som fills de Déu i germans en Jesucrist. Mentrestant, els àngels canten «Glòria a Déu a dalt del cel i a la terra pau als homes que estima el Senyor.» Mireu com ens estima, a tots, el Senyor!

Us desitjo un molt Bon Nadal 2017. Rebeu, amb tot el meu afecte, la meva benedicció.

Escrits setmanals “Als quatre vents”

684. L'ECONOMIA, AL SERVEI DE L'HOME

5 de novembre de 2017

Com passa amb totes les professions, també es fan acudits dels economistes, com el que diu: «Hi ha tres classes d'economistes: els que saben sumar i els que no en saben.»

Els economistes han de suportar la càrrega d'equivocar-se en les seves previsions econòmiques, però no caldria criticar-los per això, perquè tots sense excepció ens manegem en el món de l'economia, des d'un gran o petit empresari fins a la família, que compta els seus ingressos i despeses per veure si pot arribar a final de mes.

S'explica que Dalí sabia treure profit dels seus dots artístics de la manera més inospitada. Quan sortia a sopar, a l'hora d'abonar el compte al restaurant treia el seu xec, escrivia el muntant, però en el revers feia un dibuix i el signava, assegurant-se així que l'amo preferiria guardar-lo i emmarcar-lo abans que lliurar-lo al banc.

Considerem, doncs, que hi ha excepcions, però l'habitual és que ens manegem amb els conceptes bàsics econòmics com els ingressos, les despeses, els estalvis, impostos, les inversions, pèrdues i guanys.

Res d'això està renyit amb l'Evangeli. Els cristians no vivim de l'aire i hem d'estar familiaritzats amb les idees elementals de l'economia. Jesucrist no va rebutjar que algú fes fructificar els seus talents, ans al contrari; ni va condemnar pagar impostos o prestar diners. Sí que va condemnar l'avarícia, la usura, l'emmagatzematge de béns amb l'afany exclusiu de passar-ho bé, la injustícia i totes les altres desviacions d'un ús correcte dels diners.

La doctrina social de l'Església accepta «la propietat individual aconseguida mitjançant el treball i l'ús de la seva intel·ligència i llibertat» (Joan Pau II); l'activitat econòmica en què predominin relacions autènticament humanes, de sociabilitat, solidaritat i reciprocitat (Benet XVI) i evitant «l'adoració de l'antic vedell d'or, que ha trobat la seva

versió nova i despietada en el fetitxisme dels diners i en la dictadura de l'economia sense rostre» (Francesc).

L'economia ha d'estar al servei de l'home, no a l'inrevés. Per exemple, el «treball per objectius» pot ser una fórmula d'estímul del treballador sempre que no el porti a dir mitges veritats als clients o a caure en l'ansietat personal per aconseguir el que s'ha proposat.

Com en tants camps, no hi ha regles fixes, però sí un substrat moral que ha d'impregnar les decisions, donant prioritats en cada cas a la consciència i al deure de solidaritat amb els més necessitats.

685. UNA GRAN FAMÍLIA

12 de novembre de 2017

Cada un de nosaltres pertany a una família formada per avis, pares, marits, fills, germans, néts, cosins, nebots, etc. Però a més d'aquesta família natural, en tenim una altra de tipus espiritual que es reuneix a la parròquia o a la comunitat cristiana que freqüentem.

Quan participem, per exemple, en la missa de diumenge, els fidels no practiquem una devoció privada, ni som individualitats posades una al costat d'una altra en els bancs, sinó que som el poble de Déu, germans en la fe que preguem utilitzant el plural, i complint amb aquell ensenyament del Senyor: «On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).

Els fidels, a part de l'assistència a les funcions religioses en les quals poden ajudar en la litúrgia, poden participar a les parròquies de moltes maneres: en les visites a malalts, en el repartiment de roba o aliments que fa Càritas, en la catequesi, en les activitats per a joves, en l'animació missionera...

També cal que participin ajudant en l'economia parroquial i diocesana aportant els mitjans econòmics per al sosteniment del culte, els seus edificis i activitats. La Jornada de Germanor que celebrem aquest diumenge té per lema «Amb tu som una gran família».

Als sacerdots, i a mi mateix, no és el que més ens agrada, haver de demanar recursos econòmics; això no obstant són indispensables, perquè sempre hi ha necessitats peremptòries per afrontar que necessiten aquests mitjans que els fidels poden aportar marcant una creu a la casella de l'Església catòlica en la seva declaració de la renda, però també —ja que amb això no és suficient— amb la participació en la collecta parroquial o comproment-se a aportacions periòdiques.

Recordem que aquesta actitud participativa i solidària té gust de primitiva cristiandat. En els Fets dels Apòstols es llegeix: «La gent sentia un gran respecte. [...] Ningú d'entre ells no vivia en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o de

cases les venien, portaven el producte de la venda, i el dipositaven als peus dels apòstols. Després era distribuït segons les necessitats de cadascú» (2,43.4,34-35)

Sóc molt conscient que les famílies tenen avui moltes despeses per atendre. És lògic que hagin d'establir prioritats, començant per la pròpia família de sang. Convé tenir present també aquesta família espiritual que és la diòcesi i les seves estructures bàsiques, les parròquies, des de les quals es facilita l'atenció espiritual i material de tots amb especial dedicació als més necessitats.

686. PRIMERA JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

19 de novembre de 2017

El Papa ha convocat per a aquest diumenge, 19 de novembre, la primera Jornada Mundial dels Pobres. Anteriorment ja ha tingut molts gestos que mostren la seva preocupació pels «descartats» de la societat, començant per l'elecció del seu nom com a Pontífex en memòria de sant Francesc d'Assís, exemple d'amor a la pobresa.

És una pobresa evangèlica. L'apòstol sant Joan va dir: «Fills meus, no estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat» (1Jn 3,18). Així ho fa el Papa, visitant els suburbis de les ciutats i organitzant al Vaticà mateix centres assistencials per a les persones necessitades, com un alberg per als «sense sostre», un menjador, una perruqueria, serveis de farmàcia, etc. Fins i tot ha col·locat en un pati una escultura d'un pobre dormint en un banc de carrer.

Francesc ens ha demanat, en ocasió d'aquesta data, que tinguem algun gest de solidaritat amb els pobres. Recollint aquest suggeriment, vaig tenir una trobada amb persones sense llar i altres que estan necessitades, així com amb els voluntaris que acostumen a atendre-les. Els vaig convidar a una visita guiada a la Catedral i posteriorment a un berenar en un local proper, alhora que espero que alguns puguin atendre la invitació que també els faig de sumar-se a la missa dominical.

Hem de guiar-nos per l'exemple dels primers cristians, dels quals es diu en els Fets que «els qui eren propietaris de terres o de cases les venien», i «el producte de la venda [...] era distribuït segons les necessitats de cadascú» (1Jn 4,34-35), i seguir l'exemple de molts sants que van dedicar la seva vida als més fràgils de la societat, empresa que mai no arribarà a assolir l'èxit desitjable, però que no per això cal menysvalorar.

Quan santa Teresa de Calcuta va iniciar la seva enorme tasca caritativa, després de rebre «una crida dins la crida», els qui li objectaven que la suma dels seus esforços sempre seria ínfima comparada amb les necessitats, contestava que ella no pretenia sumar, sinó restar, i cada persona que aconseguia rescatar del carrer i de la pobresa absoluta justificava la seva feina.

A l'Església tenim entitats molt conegudes que treballen pels més pobres i no s'obliden dels més sofrents de la humanitat. Segons va alertar un informe de l'ONU fa unes setmanes, una de cada nou persones que habiten al món passen gana: 815 milions.

Però els pobres no solament habiten al Tercer Món, també els veiem en els nostres carrers. Cal prendre consciència del nostre deure d'ajudar-los.

687. REDESCOBRIR LA BÍBLIA

26 de novembre de 2017

Cap a l'any 1450, a Magúncia (Alemanya), Johannes Gutenberg, inventor de la impremta, va editar la Bíblia. Encara que va fer un primer assaig amb el Missal de Constança, es considera que va ser el primer llibre imprès de la història. D'aquelles Bibles en va fer uns 180 exemplars. No cal dir que des de llavors se n'han fet molts milions en totes les llengües.

Avui, festa de Crist Rei, tancament de l'any litúrgic, desitjo presentar-vos una iniciativa eclesial: la Setmana de la Bíblia, que serà del 27 de novembre al 2 de desembre, i que culminarà el proper diumenge dia 3 amb el Diumenge de la Paraula.

Aquesta iniciativa va ser llançada pel papa Francesc quan va demanar que un diumenge de l'any litúrgic cada comunitat fes el compromís de difondre, conèixer i aprofundir en la Sagrada Escripura. La Bíblia és un tresor per a tots que a vegades dorm durant anys en una prestatgeria de les nostres cases, quan en realitat és Paraula viva que ens pot servir d'inspiració en l'amor a Déu i a omplir de sentit la nostra vida.

En el seu conegut assaig Viure amb la Bíblia, el cardenal Carlo Maria Martini deia que les experiències que relata «ens poden ajudar a autocomprendre'ns, a llegir amb llibertat la nostra història, les etapes del nostre camí.»

Ens proposa diversos exemples prenent en consideració alguns dels principals protagonistes de l'Antic Testament. Així, fixant-se en la missió de Moisès i la seva responsabilitat amb el poble, «cada un de nosaltres és responsable dels que coneix, dels seus problemes, del seu pes; ens sostenim mútuament».

De Job i les seves tribulacions contra les quals es rebella podem aprendre: «He parlat sense intel·ligència de meravelles que em superen i que ignoro. [...] Jo et coneixia d'oïda, però ara t'he vist amb els meus ulls.» I de David, penedit: «El meu delicte jo el reconec, el meu pecat sempre és davant meu.»

Fa un temps el Museu Bíblic Tarraconense va presentar una exposició de personatges bíblics, com els esmentats, però també Abraham, Jacob, Josep, els profetes... per a fer didàctica la història bíblica. L'Antic Testament, que podem llegir a la llum del Nou, és a més font de la nostra cultura.

Amb motiu d'aquesta setmana i del Diumenge de la Paraula, us convido a renovar la lectura de la Bíblia, començant per on vulgueu, potser pels Evangelis, els Fets i les Cartes, i fer-ho si no cada dia almenys cada setmana. Llegida amb atenció i amb la illusió d'un redescobrimnt, és un pou del qual sempre podrem extreure l'aigua fresca de la paraula de Déu.

Novembre : Activitats pastorals de l'Arquebisbe

Dimecres 1

- Celebra la missa conventual a la Catedral amb motiu de la solemnitat de Tots Sants.

Dijous 2

- Al vespre, a la Catedral, presideix l'eucaristia en la Commemoració dels Fidels Difunts.

Divendres 3

- A la Parròquia de Sant Fructuós de Tarragona, administra el sagrament de la confirmació.

De dissabte 4 a divendres 10

- Viatja de Barcelona a Belo Horizonte (Brasil).
- A Curvelo (Minas Gerais, Brasil), convidat per la Comunitat Catòlica Palavra Viva, pronuncia unes conferències dins les jornades de formació a l'Escola d'Evangelització d'aquesta associació.
- Viatja de Belo Horizonte a Madrid.

Dissabte 11

- A Madrid, al Palau Vistalegre Arena, concelebra la solemne eucaristia de beatificació de 60 màrtirs vicencians de la persecució religiosa a Espanya durant el segle XX.
- A la tarda, a la Catedral, presideix el rosari de torxes amb el trasllat de la imatge de la Mare de Déu del Claustre a l'altar major, la novena i l'eucaristia.

Diumenge 12

- A la Parròquia de Santa Maria del Mar de Salou, administra el sagrament de la confirmació.
- Al vespre, a la Catedral, celebra l'eucaristia de la festa de la Mare de Déu del Claustre i presideix la processó de retorn de la imatge a la seva capella.

Dilluns 13

- A la casa diocesana d'exercicis de la Selva del Camp, presideix la jornada mensual de formació permanent de preveres i diaques.

Dimarts 14

- Al palau arquebisbal, presideix la reunió n. 394 del Consell Episcopal.
- Al vespre, a Figuerola del Camp, participa en una reunió amb la comissió encarregada de la preparació dels actes de la Coronació Canònica de la Mare de Déu de l'Esperança.

Dijous 16

- Rep la visita d'en Jordi Casoliva i en David Velasco, directors de COPE Catalunya i COPE Reus-Tarragona respectivament.
- A la tarda visita la Catedral amb els usuaris dels projectes Bona Nit i Cafè i Caliu, dins dels actes promoguts amb motiu de la Jornada Mundial dels Pobres convocada pel papa Francesc.
- Al vespre, al Museu Bíblic Tarraconense, presideix l'acte d'inauguració de l'exposició «De Tarragona a Tournai: L'arqueologia de les primeres Catedrals d'Europa».

Divendres 17

- Al Centre Tarraconense El Seminari, presideix la V Jornada Museus i Patrimoni de l'Església a Catalunya, la qual versa sobre el tema «Els museus diocesans i el patrimoni de l'Església catalana durant el franquisme».
- Al vespre, al Palau Nacional de Montjuic de Barcelona, participa en la VI edició de la Nit Solidària del Cava, organitzada per la Confraria del Cava de Subirats (Barcelona), que enguany es realitza a benefici de Càritas Catalunya.

Dissabte 18

- Al matí, al Teatre Auditori de Salou, presideix la Jornada Diocesana de Voluntariat de Càritas Diocesana de Tarragona.
- A la tarda, a la Parròquia de Santa Maria de Falset, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 19

- A l'església parroquial de Sant Bartomeu d'Alió, assisteix a la conferència pronunciada per l'historiador i diaca Joan Novell sobre el beat Ferran Saperas i Aluja, claretà. A continuació presideix la solemne missa d'acció de gràcies per la beatificació del màrtir i beneeix el nou espai memorial dels beats màrtirs Mn. Agustí Ibarra Anguela, prevere, i del Gmà. Ferran Saperas.

De dilluns 20 a divendres 24

- A Madrid, participa en la CX assemblea plenària de la CEE.

Dissabte 25

- A la Catedral de Palma de Mallorca, concelebra la solemne eucaristia de presa de possessió de Mons. Sebastià Taltavull com a nou bisbe d'aquella seu.

- A la tarda, a la Parròquia de Santa Maria de Vilafortuny, administra el sagrament de la confirmació.

Diumenge 26

- A la Parròquia de Sant Pere Apòstol de Montbrió del Camp, administra el sagrament de la confirmació.

Dilluns 27

- Al vespre, a la sala d'actes del Museu Bíblic Tarraconense, participa en l'acte de presentació de les Actes del 3r Congrés Internacional d'Arqueologia i Món Antic Tarraco Biennal.

Dimarts 28

- Al palau arquebisbal, presideix la reunió n. 395 del Consell Episcopal.
- Al vespre, a la seu de la Fundació Santa Maria de Siurana, a la Casa dels Concilis, presideix la reunió del Patronat de la Fundació.

Dimecres 29

- Al matí, a palau, rep la visita de la Gna. Maria Concepció, provincial de les Germanetes dels Pobres, en visita canònica a la casa de les germanetes a Reus.
- A continuació, presideix l'acte de signatura d'un conveni de col·laboració entre l'Arquebisbat i l'Ajuntament dels Garidells per a la conservació del temple parroquial.
- A la tarda, a la Prioral de Sant Pere de Reus, presideix l'acte de pregària i lectura bíblica organitzat pel Secretariat diocesà d'Animació Bíblica dins la Setmana de la Bíblia.

Dijous 30

- Al palau arquebisbal, presideix l'acte de signatura del conveni entre l'Arquebisbat i la URV per al lloguer de les dependències que aquesta institució ocupa al Centre Pastoral Oblates.
- A la tarda, a Barcelona, presideix la reunió mensual de delegats d'Ensenyament de les diòcesis amb seu a Catalunya (SIERC).
- A Barcelona, al Seminari Major Interdiocesà, celebra l'eucaristia i sopa amb l'equip rector i els seminaristes.

Secretaria general i Cancelleria

NOMENAMENTS

del mes de novembre 2017

El Sr. Arquebisbe ha signat darrerament els següents nomenaments:

Amb data 14/11/2017

Mn. Jordi Figueras Jové,

rector de la Parròquia de Santa Clara de Tarragona.

Mitjançant decret:

Amb data 16/10/2017

Mn. Joan Àguila Chavero,

consiliari de l'Agrupació de Confraries i Germandats de la Setmana Santa de Valls

Amb data 23/10/2017

Mn. Ignasi Durany Pich,

consiliari de la Reial Germandat de Jesús Natzarè, de la Parròquia de Sant Francesc d'Assís de Tarragona.

Amb data 14/11/2017

Sr. Joan Manuel Fernández Vallés,

president del Patronat de la Fundació Santa Maria de Siurana.

Amb data 28/11/2017

Mn. Jordi Díaz Moix,

professor estable de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós.

DECRET

de 3 de novembre de 2017, concedint facultats per a la cura pastoral parroquial a Mn. Estanislau Figuerola Gual

Atès que, d'acord amb el c. 517 §2 del CIC, s'ha confiat la participació en l'exercici de la cura pastoral de les parròquies de Sant Josep Obrer i de l'Assumpció de Reus a un diaca,

Pel present DECRET dono facultats al diaca Mn. Estanislau Figuerola Gual per a preparar i signar expedients matrimonials, realitzar l'examen dels contraents i donar les llicències convenients relacionades amb la celebració del matrimoni, així com també, d'acord amb el c. 1111 de CIC, li dono delegació general per assistir matrimonis, dins els límits de les dues parròquies que atén pastoralment i que han estat anomenades en el paràgraf anterior.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,
Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

DECRET

de 3 de novembre de 2017, concedint facultats per a la cura pastoral parroquial a Mn. Miquel Barcos Ripollès

Atès que , d'acord amb el c. 517 §2 del CIC, s'ha confiat la participació en l'exercici de la cura pastoral de les parròquies de la Transfiguració del Senyor de Vimbodí, de Santa Maria Assumpta de Tarrés i de Sant Joan Baptista de Vallclara a un diaca,

Pel present DECRET dono facultats al diaca Mn. Miquel Barcos Ripollès per a preparar i signar expedients matrimonials, realitzar l'examen dels contraents i donar les llicències convenients relacionades amb la celebració del matrimoni, així com també, d'acord amb el c. 1111 de CIC, li dono delegació general per assistir matrimonis, dins els límits de les tres parròquies que atén pastoralment i que han estat anomenades en el paràgraf anterior.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,
Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

DECRET

de 3 de novembre de 2017, pel qual el prevere Włodzimierz Soszynski és incardinat a l'arxidiòcesi de Tarragona

El prevere Włodzimierz Soszynski, de la diòcesi de Drohiczyn, a Polònia, que exerceix el ministeri pastoral a la nostra arxidiòcesi de Tarragona des de finals de l'any 2010, em va demanar per escrit, en data de 30 de gener de 2017, ser incardinat a l'arxidiòcesi de Tarragona.

Havent rebut l'autorització del bisbe de Drohiczyn, Mons. Thaddeus Pikus, de 4 d'octubre proppassat, perquè Mn. Włodzimierz Soszynski pugui ser incardinat a Tarragona,

Fetes les consultes pertinents,

Pel present DECRET, en compliment del c. 265, 267 i 269 del Codi de Dret Canònic, el prevere Włodzimierz Soszynski queda incardinat a l'arxidiòcesi de Tarragona.

† Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,

Rosalía Gras Minguella
Secretària general i cancellera

DECRET

de 14 de novembre de 2017 pel qual s'uneixen els arxiprestats de Tarragona Centre i Tarragona Perifèria

En aquests darrers anys la realitat diocesana ha canviat per la disminució progressiva de la pràctica religiosa així com també del nombre de preveres. Això ha fet que s'hagi plantejat una reestructuració dels arxiprestats actuals per tal de poder coordinar millor el treball pastoral i s'hagi començat a estudiar en la reunió dels arxiprestos amb el Consell Episcopal (12 de setembre de 2017) i el Consell del Presbiteri (26 de setembre de 2017), els quals han vist clars alguns canvis i demanen estudiar més profundament els altres.

El Consell Episcopal ha pres en consideració el que es va dir en aquestes dues reunions i veu necessari en un primer moment començar pel municipi de Tarragona.

Així doncs, PEL PRESENT DECRET, els arxiprestats de Tarragona Centre i Tarragona Perifèria s'uneixen en un de sol que portarà el nom d'ARXIPRESTAT DE TARRAGONA.

Aquest decret entra en vigor de manera immediata.

† Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Tarragona.

Davant meu,

Rosalia Gras Minguella

Secretària general i cancellera

ALTRES DECRETS

amb data 27/11/2017

Decret d'erecció de la Confraria de Nostra Senyora de l'Esperança de Figuerola del Camp en associació privada de fidels, concessió de personalitat jurídica privada i aprovació dels seus Estatuts.

Francesc, Papa

Audiències generals del dimecres «La Santa Missa»

1. INTRODUCCIÓ

8 de novembre de 2017

Estimats germans i germanes, bon dia!

Comencem avui una nova sèrie de catequesis, que es fixarà en el «cor» de l'Església, és a dir l'Eucaristia. Per a nosaltres cristians és fonamental comprendre bé el valor i el significat de la santa missa, per viure sempre més plenament la nostra relació amb Déu.

No podem oblidar el gran nombre de cristians que, arreu del món, al llarg de dos mil anys d'història, han resistit fins a la mort per defensar l'Eucaristia; i quants, fins i tot avui, posen en risc la seva vida per a poder participar en la missa dominical. L'any 304, durant les persecucions de Dioclecià, un grup de cristians del nord de l'Àfrica van ser sorpresos mentre celebraven la missa en una casa, i van ser arrestats. El procònsol romà, durant l'interrogatori, els va preguntar per què ho havien fet sabent que estava absolutament prohibit. I ells van respondre: «Sense el diumenge no podem viure», la qual cosa significa: si no podem celebrar l'Eucaristia no podem viure, la nostra vida cristiana moriria.

De fet, Jesús va dir als seus deixebles: «Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. Qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna i jo el ressuscitaré el darrer dia» (Jn 6,53-54).

A aquells cristians del nord de l'Àfrica els van matar perquè celebraven l'Eucaristia. Han deixat el testimoni que es pot renunciar a la vida terrenal per l'Eucaristia, perquè ella ens dona la vida eterna fent-nos participar de la victòria de Crist sobre la mort. Aquest és un testimoni que ens interpel·la a tots i que ens demana una resposta sobre què significa per a cada un de nosaltres participar en el sacrifici de la missa i atansar-nos a la taula del Senyor. ¿Estem buscant aquella font d'on «brolla aigua viva» per a la vida eterna, que fa de la nostra vida un sacrifici espiritual de lloança i d'acció de gràcies i que fa de nosaltres un sol cos amb el Crist? Aquest és el sentit més profund de la santa Eucaristia, que significa «agraïment»: gràcies a Déu Pare, Fill i Esperit Sant que ens implica i ens transforma en la seva comunió d'amor.

En les properes catequesis m'agradaria donar resposta a algunes preguntes importants sobre l'Eucaristia i la missa, per redescobrir, o descobrir, com a través d'aquest misteri de la fe resplendeix l'amor de Déu.

El Concili Vaticà II va tenir el gran desig de portar els cristians a comprendre la grandesa de la fe i la bellesa de l'encontre amb Crist. Per aquesta raó calia en primer lloc actuar, guiats per l'Esperit Sant, fent una adequada renovació de la litúrgia, perquè l'Església en viu contínuament i es renova gràcies a ella.

Un tema central que els Pares conciliars van destacar és la formació litúrgica dels fidels, indispensable per a una veritable renovació. I aquesta és la finalitat d'aquest cicle de catequesis que avui comencem: créixer en el coneixement del gran do que Déu ens ha donat en l'Eucaristia.

L'Eucaristia és un esdeveniment meravellós en el qual Jesucrist, que és la nostra vida, es fa present. Participar en la missa «és viure una altra vegada la passió i la mort redemptora del Senyor. És una teofania: el Senyor es fa present sobre l'altar per ser ofert al Pare per la salvació del món» (Homilia en la santa missa, Casa Santa Marta, 10 febrer 2014). El Senyor és aquí amb nosaltres, present. Moltes vegades nosaltres hi anem, observem les coses, xerrem entre nosaltres mentre el sacerdot celebra l'Eucaristia... i no celebrem a prop d'ell. Però és el Senyor! Si avui vingués aquí el President de la República o alguna persona molt important del món, segur que tots estaríem a prop seu, voldríem saludar-lo. Però pensa: quan tu vas a missa, allí hi ha el Senyor! I tu estàs distret. És el Senyor! Hem de pensar en això. «Pare, és que les misses són avorrides!» «Però què dius, el Senyor és avorrit?» «No, no, la missa no, els sacerdots» «Ah, que es converteixin els sacerdots, però el Senyor és allí!» Entesos? No ho oblideu. «Participar en la missa és viure una altra vegada la passió i la mort redemptora del Senyor.»

Intentem ara fer-nos algunes preguntes senzilles. Per exemple, per què es fa el senyal de la creu i l'acte penitencial a l'inici de la missa? Aquí voldria obrir un altre parèntesi. Heu vist com fan els nens el senyal de la creu? Tu no saps què fan, si és el senyal de la creu o un dibuix. Fan així [fa un gest confús]. Cal ensenyar els nens a fer bé el senyal de la creu. Així comença la missa, així comença la vida, així comença el dia. Això vol dir que nosaltres hem estat redimits amb la creu del Senyor. Mireu els nens i ensenyeu-los a fer bé el senyal de la creu. I aquelles lectures, a la missa, per què hi són? Per què els diumenges es llegeixen tres lectures i els altres dies dues? Per què hi són, què significa la lectura de la missa? Per què es llegeixen i què fan? O bé, per què en un altre moment el sacerdot que presideix la celebració diu: «Amunt el cors?» No diu: «Amunt els nostres mòbils per fer la fotografia!» No, això és una cosa lletja! Us he de dir que em fa molta tristesa quan celebren aquí a la plaça o a la basílica i veig tants telèfons mòbils, no sols dels fidels, també d'alguns sacerdots i també bisbes. Per favor! La missa no és un espectacle: és anar a trobar la passió i la resurrecció del Senyor. Per això el sacerdot diu: «Amunt els cors.» Què vol dir això? Recordeu-ho: fora mòbils.

És molt important tornar als fonaments, redescobrir el que és essencial, a través del que es toca i es veu en la celebració dels sagraments. La petició de l'apòstol sant Tomàs (cf. Jn 20,25), de poder veure i tocar les ferides dels claus en el cos de Jesús, és el desig de poder d'alguna manera «tocar» Déu per creure en ell. El que sant Tomàs demana al Senyor és el que tots nosaltres necessitem: veure'l, tocar-lo per poder-lo reconèixer. Els sagraments satisfan aquesta necessitat humana. Els sagraments, i la celebració eucarística de manera particular, són els signes de l'amor de Déu, els camins privilegiats per trobar-nos amb ell.

Així, a través d'aquestes catequisis que comencen avui, m'agradaria descobrir juntament amb vosaltres la bellesa que s'amaga en la celebració eucarística, i que, un cop desvetllada, dóna sentit ple a la vida de cadascú. Que la Mare de Déu ens acompanyi en aquest nou tram de camí. Gràcies.

2. LA MISSA ÉS PREGÀRIA

15 de novembre de 2017

Estimats germans i germanes, bon dia!

Continuem amb les catequisis sobre la santa missa. Per entendre bé la bellesa de la celebració eucarística, m'agradaria començar per un aspecte molt senzill: la missa és una oració, de fet és la pregària per excel·lència, la més alta, la més sublim, i al mateix temps la més «concreta». Perquè és l'encontre d'amor amb Déu mitjançant la seva Paraula i el cos i la sang de Jesús. És un encontre amb el Senyor.

Primer, però, hem de respondre a una pregunta. Què és realment la pregària? És sobretot diàleg, relació personal amb Déu. L'home va ser creat com un ésser amb relació personal amb Déu que troba la seva plena realització només en l'encontre amb el Creador. La vida és un camí vers l'encontre definitiu amb el Senyor.

El Llibre del Gènesi afirma que l'home ha estat creat a imatge i semblança de Déu, que és Pare, Fill i Esperit Sant, una relació perfecta d'amor que és unitat. A partir d'aquí podem comprendre que tots nosaltres hem estat creats per formar part d'una relació perfecta d'amor, en un donar-se i rebre continuat per a poder trobar així la plenitud del nostre ser.

Quan Moisès, davant la bardissa ardent, rep la crida de Déu, li pregunta quin és el seu nom. I què respon Déu?: «Jo sóc el qui sóc» (Ex 3,14). Aquesta expressió, en el seu sentit original, expressa presència i favor, i de fet de seguida Déu afegeix: «El Senyor, el Déu dels vostres pares, el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob» (v. 15). Així Crist també, quan crida els seus deixebles, els crida perquè estiguin amb ell. Aquesta és, doncs, la gràcia més gran: poder experimentar que la missa, l'eucaristia, és el moment privilegiat per estar amb Jesús, i, per mitjà d'ell, amb Déu i amb els germans.

Pregar, com qualsevol diàleg veritable, és també saber estar en silenci —en els diàlegs hi ha moments de silenci—, en silenci junt amb Jesús. I quan nosaltres anem a missa, potser arribem cinc minuts abans i comencem a xerrar amb el qui tenim al costat nostre. Però no és hora de xerrar: és el moment del silenci per a preparar-se per al diàleg. És el

Pasión por la
limpieza,
con los **5** sentidos

Avda. Madrid, 95-97, planta 6ª puertas 1ª 2ª 08028 Barcelona Tel. 902 010 977 / Fax 93 418 87 27 www.lunet.es /comercial@lunet.es

moment de recollir-se en el cor per a preparar-se per a l'encontre amb Jesús. El silenci és molt important! Recordeu el que us vaig dir la setmana passada: no anem a un espectacle, anem a trobar-nos amb el Senyor i el silenci ens prepara i ens acompanya. Quedar-se en silenci junt amb Jesús. I del silenci misteriós de Déu en brolla la seva Paraula que ressona en el nostre cor. Jesús mateix ens ensenya com és realment possible «estar» amb el Pare i ens ho demostra amb la seva pregària. Els Evangelis ens mostren Jesús que es retira a llocs apartats per pregar; els deixebles, veient aquesta seva íntima relació amb el Pare, senten el desig de poder-hi participar, i li demanen: «Senyor, ensenya'ns a pregar» (Lc 11,1). Ho hem sentit en la primera Lectura, al començament de l'audiència. Jesús respon que el primer que cal per pregar és saber dir «Pare». Estiguem atents: si jo no sóc capaç de dir a Déu «Pare», no sóc capaç de pregar. Hem d'aprendre a dir «Pare», és a dir, posar-se en la seva presència amb confiança filial. Però per a poder aprendre, cal reconèixer humilment que necessitem ser instruïts, dir amb simplicitat: Senyor, ensenya'm a pregar.

Aquest és el primer punt: ser humils, reconèixer-se fills, reposar en el Pare, refiar-se d'ell. Per entrar en el Regne dels cels cal fer-se petits com els infants, en el sentit que els infants saben confiar, saben que algú es cuidarà d'ells, del que menjaran, del que es posaran, etc. (cf. Mt 6,25-32). Aquesta és la primera actitud: fe i confiança, com el nen envers els pares; saber que Déu es recorda de tu, que es preocupa per tu, per tu, per mi, per tots.

La segona actitud, que també és pròpia dels infants, és deixar-se sorprendre. El nen fa sempre mil preguntes perquè vol descobrir el món; i fins i tot es meravella per les coses més petites perquè tot és nou per a ell. Per entrar en el Regne del cel cal deixar-se sorprendre. En la nostra relació amb el Senyor, en la pregària pregunto si ens deixem meravellar o si pensem que la pregària és parlar amb Déu com ho fan els lloros. No, és fiar-se i obrir el cor per deixar-se sorprendre. Ens deixem sorprendre sempre per Déu que és el Déu de les sorpreses? Perquè l'encontre amb el Senyor és sempre un encontre viu, no és un encontre de museu. És un encontre viu i nosaltres anem a missa, no a un museu. Anem a un encontre amb el Senyor.

A l'Evangelí es parla d'un tal Nicodem (Jn 3,1-21), un home gran, una autoritat a Israel, que s'acosta a Jesús per conèixer-lo; i el Senyor li parla de la necessitat de «néixer de dalt» (cf. v. 3). Però què vol dir això? Es pot «néixer de nou»? Tornar a tenir el gust, la joia, la meravella de la vida, és possible davant tantes tragèdies? Aquesta és una pregunta fonamental de la nostra fe i aquest és el desig de cada creient autèntic: el desig de renéixer, la joia de començar de nou. Nosaltres el tenim, aquest desig? Cada un de nosaltres té les ganes de renéixer sempre per trobar el Senyor? Teniu aquest desig vosaltres? De fet es pot perdre fàcilment perquè, per culpa de tantes activitats, de tants projectes per dur a la pràctica, finalment ens queda poc temps i perdem de vista el que és fonamental: la nostra vida del cor, la nostra vida espiritual, la nostra vida que és l'encontre amb el Senyor en la pregària.

De veritat, el Senyor ens sorprèn mostrant-nos que ell ens estima fins i tot en les nostres febleses. Jesucrist «és la víctima que expia els nostres pecats, i no tan sols els nostres, sinó els del món sencer» (1Jn 2,2). Aquest do, font de veritable consol —el Senyor

ens perdona sempre —, consola, és un veritable consol, és un do que ens ha estat donat a través de l'eucaristia, aquell banquet nupcial en el qual l'Espòs es troba amb la nostra fragilitat. ¿Puc dir que quan combrego a missa, el Senyor es troba amb la meua fragilitat? Sí! Ho podem dir perquè això és veritat! El Senyor es troba amb la nostra fragilitat per portar-nos a la primera crida: la de ser a imatge i semblança de Déu. Aquest és l'esperit de l'eucaristia, això és la pregària.

3. LA MISSA, MEMORIAL DEL MISTERI PASQUAL DE CRIST

22 de novembre de 2017

Estimats germans i germanes, bon dia!

Continuant amb les catequesis sobre la missa, podem preguntar-nos: què és essencialment la missa? La missa és el memorial del Misteri pasqual de Crist. Ens fa participar de la seva victòria sobre el pecat i la mort i dóna un sentit total a les nostres vides.

Per aquest motiu, per a comprendre el valor de la missa hem d'entendre en primer lloc el significat bíblic del «memorial». «No és sols el record dels esdeveniments passats, sinó que d'alguna manera els fa presents i actuals. Així és com Israel entén el seu alliberament d'Egipte: cada vegada que se celebra la Pasqua es fan presents els fets de l'Èxode en la memòria dels creients perquè els apliquin a la seva vida» (Catecisme de l'Església catòlica, 1363). Jesucrist, amb la seva passió, mort, resurrecció i ascensió al cel ha completat la Pasqua. I la missa és el memorial de la seva Pasqua, del seu «èxode», que ha realitzat per nosaltres, per fer-nos sortir de l'esclavatge i introduir-nos a la terra promesa de la vida eterna. No és només un record, no, és més: és fer present el que va succeir fa vint segles.

L'eucaristia ens porta sempre al cim de l'acció de salvació de Déu: el Senyor Jesús, fent-se pa partit per nosaltres, vessa damunt nostre tota la seva misericòrdia i el seu amor, com ho va fer a la creu, per tal de renovar el nostre cor, la nostra existència i la nostra manera de relacionar-nos amb ell i amb els germans. Diu el Concili Vaticà II: «Cada vegada que el sacrifici de la creu, amb el qual Crist, el nostre anyell pasqual, ha estat immolat, se celebra a l'altar, es realitza la nostra redempció» (Const. dogm. *Lumen gentium*, 3).

Cada celebració de l'eucaristia és un raig d'aquell sol sense posta que és Jesús ressuscitat. Participar a la missa, especialment el diumenge, significa entrar en la victòria del Ressuscitat, ser il·luminats amb la seva llum, escalfats amb el seu calor. Mitjançant la celebració eucarística l'Esperit Sant ens fa participar de la vida divina que és capaç de transfigurar tot el nostre ésser mortal. I en el seu pas de la mort a la vida, del temps a l'eternitat, el Senyor Jesús ens porta també a nosaltres amb ell a fer la Pasqua. En la missa es realitza la Pasqua. Nosaltres, en la missa, estem amb Jesús mort i ressuscitat i ell ens porta endavant, a la vida eterna. En la missa ens unim a ell. Així, Crist viu en nosaltres i nosaltres vivim en ell. Sant Pau diu: «Estic crucificat amb Crist. Ja no sóc jo qui visc; és

Crist qui viu en mi. La vida que ara visc en el cos, la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu, que em va estimar i es va entregar ell mateix per mi» (Ga 2,19-20). Així pensava Pau.

La seva sang, de fet, ens allibera de la mort i de la por de la mort. Ens allibera no sols del domini de la mort física, sinó de la mort espiritual que és el mal, el pecat, que ens domina cada vegada que caiem víctimes del nostre pecat o d'altres. I llavors la nostra vida està contaminada, perd bellesa, perd sentit, es panseix.

Crist en canvi ens dóna la vida de nou; Crist és la plenitud de la vida, i quan es va enfrontar amb la mort la va vèncer per sempre: «Ressuscitant va destruir la mort i va renovar la vida» (Pregària eucarística IV). La Pasqua de Crist és la victòria definitiva sobre la mort, perquè ell ha transformat la seva mort en un acte suprem d'amor. Va morir per amor! I en l'eucaristia, ell vol comunicar-nos aquest amor seu pasqual, victoriós. Si la rebem amb fe, també nosaltres podrem estimar de veritat Déu i el proïsme, podrem estimar com ell ens ha estimat a nosaltres, donant la vida.

Si l'amor de Crist és en mi, puc donar-me plenament als altres, amb la certesa interior que si l'altre em volgués fer mal jo no moriré, sinó que em defensaria. Els màrtirs han donat la seva vida per aquesta certesa de la victòria de Crist sobre la mort. Només si experimentem aquest poder de Crist, el poder del seu amor, serem realment lliures per donar-nos sense por. Això és la missa: entrar en aquesta passió, mort, resurrecció, ascensió de Jesús. Quan anem a missa és com si anéssim al calvari, igual. Però ara penseu: Nosaltres en el moment de la missa anem al calvari —imaginem-nos-ho— i sabem que aquell home d'allí és Jesús. I sabent això ens permetem xerrar, fer fotografies, fer una mica d'«espectacle»? No! Perquè és Jesús! Nosaltres segur que estarem en silenci, amb el plor i l'alegria de ser salvats. Quan entrem a l'església per celebrar la missa, pensem això: entro al calvari, on Jesús dóna la seva vida per mi. I així desapareix l'espectacle, desapareixen les xafarderies, els comentaris i totes les coses que ens allunyen d'aquesta cosa tan bonica que és la missa, el triomf de Jesús.

Penso que ara queda més clar que la Pasqua es fa present i opera cada vegada que celebrem la missa, aquest és el sentit del memorial. La participació en l'eucaristia ens fa entrar en el Misteri pasqual de Crist, ens fa passar amb ell de la mort a la vida, allí, al calvari. La missa és refer el calvari, no és un espectacle.

Traducció inicial de Josep M. Torrents Sauvage, per a www.catalunyareligio.cat, revisada

secció informativa

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

El CPL cedeix els arxius del III Congrés de Litúrgia de Montserrat a l'abadia de Montserrat

Ahir, 14 de novembre, Josep Urdeix i Dordal, president emèrit del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i secretari general del III Congrés de Litúrgia de Montserrat, va lliurar a l'abat de Montserrat, Josep M. Soler, els arxius d'aquest congrés, celebrat l'any 1990. Els arxius estaven dipositats al Centre de Pastoral Litúrgica, perquè en el seu moment s'ocupà de la secretaria administrativa del Congrés i participà activament en la seva organització.

En l'acte de lliurament dels arxius, Josep Urdeix va estar acompanyat de Josep M. Romaguera, actual president del CPL i per Mercè Solé, que n'és la secretària. Junt amb l'abat de Montserrat, hi hagué Bernabé Dalmau, membre també del CPL, i Josep Galobart, arxiver de Montserrat.

